

Управление лифтовым хозяйством города невозможно без привлечения финансовых средств. Поэтому в данных условиях особую актуальность приобретает повышение качества управления разработкой и реализацией проектов, обеспечивающих ремонтно-восстановительные работы. Для управления проектом необходимы определенные рычаги. Влиять на пути достижения результатов проекта, цели, качество, сроки и стоимость исполнения работ можно, выбирая применяемые технологии, состав, характеристики и назначения ресурсов на выполнение тех или иных работ. Таким образом, применяемые технологии и ресурсы проекта можно отнести к основным рычагам управления проектами. К вспомогательным рычагам управления можно отнести, например, контракты, позволяющие привлечь нужные ресурсы в нужные сроки. Кроме того, для управления ресурсами необходимо обеспечить эффективную организацию работ.

Таким образом, в настоящей статье положено начало для развития направления по управлению лифтовым хозяйством городов. Далее будут исследованы основные причины поломок лифтов и предложен механизм составления приоритетного списка модернизации и восстановления систем лифтового хозяйства Харькова.

- 1.Тян Р.Б., Холод Б.І., Ткаченко В.А. Управління проектами. – К.: Центр навч. літ-ри, 2003. – 224 с.
- 2.Бурков В.Н., Новиков Д.А. Как управлять проектами. – М.: Синтег, 1997. – 188 с.
- 3.Бушуев С.Д. Словник-довідник з питань управління проектами. – К.: Вид. дім «Деловая Украина», 2001. – 640 с.
- 4.Разу М.І. и др. Управление программами и проектами. – М.: Инфра - М, 1999. – 392 с.
- 5.Мазур И.И., Шапиро В.Д. и др. Управление проектами: Справочник для профессионалов. – М.: Высш. шк., 2001. – 875 с.
- 6.Балашов В.Г., Заложнев А.Ю., Новиков Д.А. Механизмы управления организационными проектами. – М.: ИПУ РАН, 2003. – 84 с.

Получено 19.01.2009

УДК 338.712.4

Є.М.КАЙЛЮК, С.Ю.ЮР'ЄВА, кандидати екон. наук
Харківська національна академія міського господарства

АКТУАЛЬНІ НАПРЯМКИ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОГО РОЗВИТКУ СФЕРИ ОЗЕЛЕНЕННЯ

Розглядаються можливості інноваційно-інвестиційного розвитку сфери озеленення, виявлено основні проблеми у формуванні сприятливого інноваційно-інвестиційного середовища. Пропонуються шляхи подолання негативних процесів у розвитку сфери озеленення.

Сучасні тенденції розвитку більшості галузей народного господарства характеризуються спрямуванням до значних інноваційно-інвестиційних змін, тому що у економічному середовищі переваги отримують саме ті суб'єкти господарювання, що активно впроваджують інновації та залучають інвесторів. Органи місцевого самоврядування підтримують інноваційно-інвестиційний розвиток міст та регіонів, розроблюючи для цього цільові програми. Тобто інноваційно-інвестиційні зміни об'єктивно мають стосуватися всіх суб'єктів економічної системи міст і регіонів. Важливими і необхідними дані процеси є і для сфери озеленення, але на практиці так не відбувається. Сфера озеленення є інертною до реформування і здійснення вказаних вище змін, причиною чого є її майже повна залежність від бюджетних коштів на розвиток.

Для подолання цих негативних процесів розвитку слід розглянути можливості розширення джерел фінансування сфери озеленення і створення в ній сприятливої інноваційно-інвестиційної зони.

Дослідження стратегічних напрямків розвитку всіх сфер господарювання міст та регіонів містяться у роботах В.М.Бабаєва, Б.М.Данилишина, М.І.Долішнього, Г.В.Ковалевського [1-5] та ін.

Розвиток сфери озеленення важливий для забезпечення сталого розвитку території в цілому. Але останні 20-25 років проблеми сфери озеленення тільки констатуються, реалізація заходів реформування йде дуже повільно.

Основні напрямки розвитку сфери озеленення було визначено ще у 2003р. після розробки «Загальнодержавної програми реформування та розвитку житлово-комунального господарства на 2002-2004 рр. та на період до 2010 р.», що зазначали:

- задоволення потреб усіх споживачів в економічно доступних послугах належного рівня та якості, що відповідають вимогам державних стандартів, гармонізованих із стандартами Євросоюзу;
- підвищення екологічної збалансованості природних та антропогенних елементів у структурі міста і регіону;
- стимулювання економічного й раціонального використання ресурсів;
- створення умов для сталої, ефективної роботи та розвитку галузі в умовах ринку.

Перелічені напрямки розвитку мали узагальнений характер, який на місцях деталізували у програмах реформування ЖКГ окремих областей України. Так, у регіонах мали бути розроблені програмні і планові документи з утримання та подальшого розвитку об'єктів озеленення області як єдиної системи, що складається з елементів озеленен-

ня міст, сіл, селищ, позаміських відкритих просторів різних типів; зроблені і прийняті узгоджені принципи взаємодії територіальних структур задля досягнення цілей розвитку сфери озеленення і регіону в цілому; впроваджені в практику вимоги сталого розвитку територій; впорядковані об'єкти озеленення різних форм власності; впорядковане фінансування об'єктів системи озеленення з різних джерел; та інше.

Проголошені напрямки реформування до цих пір залишилися не-реалізованими з багатьох причин, об'єктивних і суб'єктивних. Крім того, до переліку завдань додалися задачі, що пов'язані не тільки зі створенням ринкового середовища у галузі озеленення, але і із сприянням створенню активного інноваційно-інвестиційного поля у даній сфері господарювання.

Інноваційно-інвестиційний напрямок розвитку є найбільш актуальним. Саме інноваційний підхід у реформуванні у поєднанні з підвищенням інвестиційної привабливості сфери озеленення мають вивести галузь з кризового стану.

Інновації мають, по-перше, торкнутися доведення міською владою до місцевих жителів ідеї про виключне значення об'єктів озеленення і всіх інших природних об'єктів оточуючого середовища для життєдіяльності людини. Для цього мають проводитися громадські акції, конкурси серед молоді та невинне інформування громадян про стан об'єктів сфери озеленення. Громадськість має постійно повідомлятися про:

- акти несанкціонованої вирубки зелених насаджень;
- скорочення площ об'єктів озеленення;
- акти стихійного будівництва приватних об'єктів за рахунок площ об'єктів озеленення;
- руйнування і знищення об'єктів благоустрою: фонтанів, пам'ятників, доріжок;
- погіршення естетичного виду насаджень та втрату функціональних характеристик;
- щорічний рівень відтворення об'єктів озеленення та ін.

По-друге, інноваційні процеси мають бути забезпечені економічно обґрунтованими обсягами фінансування. А обсяги фінансування необхідно забезпечити джерелами фінансування, які розширені у порівнянні з існуючими.

Згідно з місцевими програмами розвитку галузі передбачалися обсяги фінансування з різних джерел, що представлено в таблиці.

Як видно з наведених даних, кошти підприємств, які обслуговують об'єкти озеленення, є потенціальним резервом збільшення обсягів

фінансування сфери озеленення.

Витрати на озеленення населених пунктів Харківського регіону, млн. грн.

Показник	2003р.	2004р	2005р.	2006-2010рр.
Витрати, у тому числі:	0,17	0,25	0,29	1,32
Місцевий бюджет	0,05	0,13	0,14	0,54
Кошти підприємств	0,01	0,01	0,01	0,21
Інші джерела	0,11	0,11	0,14	0,557

Для розкриття потенціальних можливостей самофінансування СКП «Харківзеленбуд» слід реконструювати і модернізувати базу вирощування і реалізації квітів, чагарників і дерев. Такий крок дозволить збільшити кошти для відтворення об'єктів озеленення власними силами. Програма реконструкції розроблена вже давно, не вистачає лише поштовху до її втілення у життя. Економічним імпульсом до реалізації вказаної програми можуть стати як кошти бюджету, так і кошти приватних інвесторів.

Інноваційна організація вирощування і продажу квітів, чагарників і дерев є конкурентоспроможним напрямком діяльності. Відновлення виробничої бази оранжерей, теплиць і відкритого ґрунту дозволить отримувати ринковий дохід. Отримання ринкового доходу може повернути увагу інвесторів.

На сьогодні інвестори не зацікавлені у сфері озеленення, тому що вона є територією виключного функціонування суспільних благ. Але так не повинно бути, бо в сфері озеленення є напрямки діяльності, що можуть забезпечити отримання прибутку, і це не тільки вирощування і продаж квітів.

Інноваційно-інвестиційний розвиток сфери озеленення органи місцевого самоврядування мають щільно пов'язати із заходами щодо досягнення сталого розвитку територій. На потреби збалансованого розвитку міст і регіонів виділяються кошти, які можуть сприяти також і розвитку сфери озеленення.

Таким чином, подальший розвиток сфери озеленення має носити чітко виражений інноваційно-інвестиційний характер і це мають забезпечити, в першу чергу, органи місцевої влади.

1.Адміністративно-територіальний устрій та сталий розвиток регіону (концептуальні основи та методологія) / В.М.Бабаєв, Л.Л.Товажнянський, та ін. – Харків: НТУ «ХП», 2006. – 316 с.

2.Стратегія соціально-економічного розвитку Харківської області на період до 2011 року / За заг. ред. Є.П.Кушнар'єва. – Харків.: Вид. дім «ІНЖЕК», 2004. – 448 с.

3. Данилишин Б.М. Соціально-економічні проблеми розвитку регіонів: методологія і практика. – Черкаси: ЧДТУ, 2006. – 612 с.

4. Долішній М.І. Соціоекологічна функція регіональної економіки // Вісник НАН України. – 2000. – №3. – С. 24-25

5. Ковалевский Г.В. Идеи, поиски, решения. – Харьков: ХНАГХ, 2005. – 245 с.

Отримано 16.01.2009

УДК 502.32 : 502.72 : 504.06

Е.А.КЛОЧКО

Харьковская национальная академия городского хозяйства

ОЦЕНКА И УПРАВЛЕНИЕ ЭКОЛОГИЧЕСКИМИ РИСКАМИ СИСТЕМЫ ГОРОДСКОГО ВОДОСНАБЖЕНИЯ И ВОДООТВЕДЕНИЯ

Рассматривается методика оценки экологических рисков как составная часть процесса управления экологической безопасностью. Предлагается применение процедуры оценки рисков как инструмент для решения проблем, возникающих в системе городского водоснабжения и водоотведения с учетом региональных особенностей и потребностей предприятий.

В комплексе городского хозяйства система водоснабжения и водоотведения является одной из главных составляющих системы жизнеобеспечения г.Харькова с численностью населения 1,5 млн. человек. Основная задача предприятий водоснабжения и водоотведения – планомерное обеспечение потребителей водой в необходимом количестве и соответствующего качества и своевременный сбор сточных вод. При этом важна слаженность работы очистного оборудования водоподготовки и очистных канализационных сооружений.

Оценка экологических рисков (ОЭР) системы водоснабжения и водоотведения является актуальной задачей, так как износ основных средств на предприятии достигает критической отметки, за которой можно ожидать волну техногенных катастроф, сбоев, аварий и других чрезвычайных ситуаций, имеющих неблагоприятные последствия для окружающей среды и населения региона.

Примером такой чрезвычайной ситуации является авария в 1995 г. на очистных сооружениях города «Комплекс биологической очистки «Диканевский». Эта авария – результат сложившейся управленческой ситуации, при которой не была оценена вероятность наступления чрезвычайной ситуации, и не были предусмотрены соответствующие решения на случай аварийности, не оценен предполагаемый ущерб.

Функционирование системы водоснабжения и водоотведения требует управления с учетом факторов экологического риска. В связи с